

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាល

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ០៧៧ អនក្រ. បក

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី**

ការរៀបចំនិងការគ្រប់គ្រងតំបន់មេណីយឆ្នាទសំបូរព្រៃគុក

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៧/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពី ការកែតំបន់ឯកជនរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ៥០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យ ប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការងារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាននិងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការបង្កើតនិងការកំណត់តំបន់ ការពារធម្មជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២៩៨/១១ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការ បង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នសរកត/០៣០៣/១១៦ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពី ការកំណត់មណីយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នសរកត/១២១៤/១៤៨៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលមាត្រា៤ មាត្រា៨ និងមាត្រា៧នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នសរកត/០៣០៣/១១៦ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការកំណត់មណីយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នសរកត/០៧១៨/៨១០ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពី ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អាជ្ញាធរជាតិដើម្បីការពារនិងអភិវឌ្ឍន៍មណីយដ្ឋានវប្បធម៌នៃ ប្រាសាទសំបូរព្រៃគុក
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១១៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការរៀបចំនិង ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អគ្គនាយកដ្ឋាននៃអាជ្ញាធរជាតិដើម្បីការពារនិងអភិវឌ្ឍន៍មណីយដ្ឋានវប្បធម៌នៃ ប្រាសាទសំបូរព្រៃគុក
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ

**សម្រេច
ជំពូកទី១
មណ្ឌលស្តីពី**

មាត្រា១ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងធានាការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៃ តំបន់មណីយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក ព្រមទាំងជំរុញការទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរជាតិនិងអន្តរជាតិ។

មាត្រា២ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់វិធានក្នុងការរៀបចំនិងការគ្រប់គ្រងតំបន់មណីយដ្ឋានសំបូរព្រៃ គុក។

មាត្រា៣ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះតំបន់មណីយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក ដូចមានចែងក្នុងព្រះរាជ- ក្រឹត្យលេខ នសរកត/០៣០៣/១១៦ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការកំណត់មណីយដ្ឋានសំបូរ ព្រៃគុក និងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នសរកត/១២១៤/១៤៨៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការកែសម្រួល មាត្រា៤ មាត្រា៨ និងមាត្រា៧នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នសរកត/០៣០៣/១១៦ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៣ ស្តីពីការកំណត់មណីយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក។

**ជំពូកទី២
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង**

មាត្រា៤ .-

អាជ្ញាធរជាតិដើម្បីការពារនិងអភិវឌ្ឍន៍មណីយដ្ឋានវប្បធម៌នៃប្រាសាទសំបូរព្រៃគុក ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការរៀបចំនិងគ្រប់គ្រងតំបន់មណីយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក។

ជំពូកទី៣
ការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍ
ផ្នែកទី១
កិច្ចការបុរាណវិទ្យា

មាត្រា ៥ .-

សកម្មភាពបុរាណវិទ្យានៅមេណាយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុកក្នុងតំបន់ទាំង៣ អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ៖

- រៀបចំកម្មវិធីលម្អិតដើម្បីស្រង់ព័ត៌មានបុរាណវិទ្យា
- ធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌស្ថានីយបុរាណ ហើយបញ្ជូនទិន្នន័យនោះទៅក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ (Geographic Information System)
- កំណត់លក្ខណវិនិច្ឆ័យនិងកម្មវិធីការងារសម្រាប់សម្គាល់ស្ថានីយណាដែលជាបំណុចមានគុណប្រយោជន៍ផ្នែកបុរាណវិទ្យា នវិទ្យា ប្រវត្តិវិទ្យា ស្ថាបត្យកម្ម និងនគរូបនីយកម្ម
- កំណត់លក្ខណវិនិច្ឆ័យនិងកម្មវិធីការងារសម្រាប់សម្គាល់ទេសភាពវប្បធម៌មានលក្ខណៈបរមបុរាណដែលត្រូវការពារ
- កំណត់គោលនយោបាយដើម្បីចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទេសភាពវប្បធម៌ទាំងនោះ ក្នុងគោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវិទ្យានិងអប់រំ
- រៀបចំទិសដៅនិងគំរូកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិរក្ស សម្រាប់ចាត់ចែងគ្រប់គ្រងមេណាយដ្ឋាននោះ ក្នុងគោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវិទ្យានិងអប់រំ
- រៀបចំឱ្យមានអ្នកយោមល្អិត ដើម្បីថែរក្សានិងការពារស្ថានីយបុរាណ។

មាត្រា ៦ .-

កិច្ចការពារមេណាយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ៖

- ការពារយ៉ាងមធ្យមនិងទប់ស្កាត់ការរំលោភបំពានបរិវេណមេណាយដ្ឋានមានប្រាសាទក្នុងតំបន់ស្នួល ហើយគ្រប់គ្រងបរិវេណនោះសម្រាប់គោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវិទ្យា អប់រំ ឬលំហែកម្សាន្ត
- រៀបចំទីតាំងយុទ្ធសាស្ត្របម្រើការងារអន្តរាគមន៍បន្ទាន់សម្រាប់ជួសជុលនិងការងារអភិរក្សប្រាសាទ។

មាត្រា ៧ .-

អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ៖

- ការពារយ៉ាងមធ្យមនិងលើកតម្លៃសំណល់វប្បធម៌ ព្រមទាំងសំណល់ស្ថានីយបុរាណវិទ្យាទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅលើដី ក្នុងដី និងក្នុងទឹក។ រាល់ការដឹកកាយ ដឹកយកអាចម៍ដី និងការចាក់បំពេញឬលុបបំបាត់គ្រូវមានការពិនិត្យនិងអនុញ្ញាតពី អ.ជ.ស.ព.
- ត្រួតពិនិត្យនិងគ្រប់គ្រងរាល់សកម្មភាពនានាដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានផលប្រយោជន៍ដល់ស្ថានីយបុរាណ។

មាត្រា ៨ .-

ក្នុងករណីសិក្សាស្រាវជ្រាវឬប្រទះឃើញដោយចៃដន្យនូវវត្ថុសម្បត្តិប្រាសាទ ដូចជា៖ រឿងប្រាសាទ ប្រាសាទ ភស្តុតាង ស្រះបុរាណ បារាយណ៍ ស្ថាន ផ្លូវបុរាណ ជាដើម នៅក្នុងតំបន់មេណាយដ្ឋានសំបូរ ព្រៃគុក ទោះស្ថិតក្នុងតំបន់ណាក៏ដោយ ត្រូវបានកំណត់ទម្រង់បរិវេណជុំវិញនោះតាមទំហំនិងស្ថានភាពជាក់ ស្រែង និងត្រូវការពារដូចតំបន់ស្នូលដែរ។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រងទេសចរណ៍មេត្រូបូលីសប្រាសាទ

មាត្រា ៩ .-

ការគ្រប់គ្រងទេសចរណ៍មេត្រូបូលីសប្រាសាទនៅមេណាយដ្ឋានវប្បធម៌ក្នុងតំបន់ទាំង៣ ៣.៥.២០.៣ ត្រូវ៖

- គ្រប់គ្រងការចេញ ចូលរបស់ទេសចរ ម្នាក់ៗស្រាវជ្រាវ និងសាធារណជន
- រៀបចំផែនការសកម្មភាពនិងយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការគ្រប់គ្រងសេវាកម្មទេសចរណ៍ ខ្សែទស្សនាទេស កម្មវិធីវិនិយោគទេសចរណ៍
- កំណត់តម្លៃបណ្ណទស្សនា ដោយមានការពិភាក្សា ឯកភាពជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- កំណត់កម្រិតតម្លៃសេវាកម្មពាណិជ្ជកម្មដូចជា ថតផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម តីដីដប់រៀង ពិធីសម្រែង សិល្បៈទស្សនីយភាព ថតខ្សែភាពយន្ត សេវាកម្មដឹកជញ្ជូន និងសេវាកម្មផ្សេងៗទៀត
- ទប់ស្កាត់រាល់សកម្មភាពបង្កផលប៉ះពាល់ដល់តម្លៃមេណាយដ្ឋាននិងបរិស្ថានដែលបណ្តាលមកពី ទេសចរ និងម្នាក់ៗស្រាវជ្រាវ រួមទាំងសាធារណជនទូទៅ
- បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានបណ្តាលមកពីទេសចរទៅលើសហគមន៍
- ពិនិត្យនិងឯកភាពលើការចោះកម្រិតយកលំហូរផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ បុរាណវិទ្យា ជាតិ ពន្ធុវិទ្យា ស្ថាបត្យកម្ម និងនគរូបនីយកម្ម ដោយអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ហើយត្រូវរក្សាជាសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ របស់ម្នាក់ៗស្រាវជ្រាវក្នុងរយៈពេល៧(ប្រាំ) ឆ្នាំ។ ក្រោយផុតអាជ្ញាឃ្លកាលនៃសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌនេះ លទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការចោះកម្រិតយកលំហូរផលជាមួយសិទ្ធិរបស់ ៣.៥.២០.៣ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។

មាត្រា ១០ .-

ការគ្រប់គ្រងទេសចរក្នុងតំបន់ស្នូល ៣.៥.២០.៣ ត្រូវ៖

- ហាមដក់បារីនៅក្នុងតំបន់មេណាយដ្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រនិងទប់ស្កាត់រាល់សកម្មភាពដែលបង្កឱ្យមាន អគ្គិភ័យ
- កំណត់និងរៀបចំខ្សែទស្សនាតាមបែបបទ
- ដាក់ឱ្យមានជាប្រចាំនូវមន្ត្រីរបស់ ៣.៥.២០.៣ ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានណែនាំ វៃព្យាសន្តិសុខ គុណភាពបរិស្ថាន និងផ្តល់សេវាផ្សេងៗដល់ទេសចរ និងសាធារណជន
- កម្រិតចំនួនភ្ញៀវទេសចរដែលចូលទស្សនានៅតាមទីតាំងប្រាសាទនីមួយៗ ដើម្បីគ្រប់គ្រងការ ទស្សនកិច្ចនិងការការពារ។

- កំណត់ប្រភេទនិងល្បឿនយានយន្តដែលត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចេញ ចូលក្នុងតំបន់មេណាយដ្ឋានសំបូរ ព្រៃគុក។

មាត្រា ១១ .-

ការគ្រប់គ្រងទេសចរក្នុងតំបន់ទ្រទាប់ អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ៖

- ពិនិត្យនិងកម្រិតល្បឿនរថិកបរ ចេញ ចូលយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ មិនអនុញ្ញាតឱ្យរថយន្តដឹក ជញ្ជូនទំនិញធំធេងកាត់ និងតម្រូវឱ្យយានយន្តទាំងនោះទៅចតនៅចំណតយានជំនិះ
- កំណត់ទីតាំងទទួលភ្ញៀវទេសចរនិងចំណតយានជំនិះ
- កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងបង្កើតសេវាសម្រាប់បម្រើឱ្យការអភិរក្សនិងការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ នៅក្នុងតំបន់មេណាយដ្ឋាន។

**ផ្នែកទី៣
សំណង់ទេសចរណ៍**

មាត្រា ១២ .-

រាល់ការសាងសង់សំណង់ទេសចរណ៍នៅមេណាយដ្ឋានសំបូរព្រៃគុកក្នុងតំបន់ទាំង៣ ត្រូវមានការ អនុញ្ញាតពី អ.ជ.ស.ព. ។

មាត្រា ១៣ .-

រាល់សំណង់ទេសចរណ៍ក្នុងតំបន់ស្នួល អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ៖

- អនុញ្ញាតឱ្យមានសំណង់តិចបំផុតសម្រាប់បម្រើសេវាទេសចរណ៍ដូចជា តុបលក់អហារនិង ភេសជ្ជៈ ផ្លូវថ្មីរថើង បង្គន់អនាម័យ កន្លែងរង់ចាំ កន្លែងសម្រៀបបឋម កន្លែងផ្តល់ព័ត៌មាន ស្រាវជ្រាវ និងអភិរក្ស។ សំណង់ទាំងនោះ ជាប្រភេទសំណង់ស្រាល និងត្រូវបន្តជាមួយបរិស្ថាន
- កំណត់ទីកន្លែងនិងរៀបចំចំណតរង់ចាំឱ្យតិចបំផុត
- រៀបចំកន្លែងសម្រាប់ភ្ញៀវទេសចរនិងសាធារណជនបានទស្សនាក្នុងទីតាំងកំណាយបុរាណវិទ្យា និងការងារជួសជុលប្រាសាទដែលកំពុងអនុវត្ត។

មាត្រា ១៤ .-

ក្នុងតំបន់ទ្រទាប់និងតំបន់លោប អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ៖

- កំណត់ទីកន្លែងជាក់លាក់និងរៀបចំឱ្យមានចំណតយានជំនិះ
- រៀបចំទីកន្លែងមណ្ឌលសិប្បកម្មតូចៗ ដើម្បីផ្តល់លទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដល់អ្នករស់នៅទីនោះ
- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការសាងសង់សំណង់ សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈជូនប្រជាជនក្នុង សហគមន៍មូលដ្ឋានឱ្យមានមុខជំនាញក្នុងផ្នែកទេសចរណ៍ កសិកម្ម បរិស្ថាន សិប្បកម្ម និង ឧស្សាហកម្មឆ្នាតតូច ដោយធានាឱ្យបាននូវសកម្មសមរម្យ។

**ផ្នែកទី៤
មេណាយដ្ឋានប្រធាន**

មាត្រា ១៥ .-

មេណាយដ្ឋានប្រធានក្នុងតំបន់ទាំង៣ អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ

- រៀបចំផែនការដើម្បីបង្ហាញសក្តានុពលបុគ្គលិក ជាពិសេស គ្រូបង្រៀន គ្រូបង្រៀន គ្រូបង្រៀន គ្រូបង្រៀន គ្រូបង្រៀន
- រៀបចំឱ្យមានកន្លែងផ្តល់ព័ត៌មាននៅតាមតំបន់នីមួយៗ និងសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ បង្កើតកន្លែងផ្តល់ព័ត៌មាននៅក្រៅមេឌិយ៉ាដ្ឋានការពារ ដើម្បីផ្តល់ជូនទេសចរ និង សាធារណជននូវការណែនាំស្តីពីបេតិកភណ្ឌប្រាសាទសំបូរព្រៃគុក។

មាត្រា ១៦ .-

ក្នុងតំបន់ស្នួលនិងតំបន់ទ្រទ្រង់ អ.ជ.ស.ត. ត្រូវរៀបចំឱ្យមានមន្ទីរទេសក៍ និងដាក់ថ្នាក់សញ្ញា បង្ហាញពីមេឌិយ៉ាដ្ឋានដែលមានលក្ខណៈដោយឡែកដូចជា ក្រុមប្រាសាទសំខាន់ៗទាំងបី (ប្រាសាទសំបូរ ប្រាសាទយាយពន្ធន និងប្រាសាទពោ) ក្រុមប្រាសាទបេងមោស និងប្រាសាទរណបផ្សេងៗទៀត គ្រូបង្រៀន រចនាសម្ព័ន្ធក្រុងបុរាណ។

មាត្រា ១៧ .-

អ.ជ.ស.ត. អាចសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រៀបចំបង្កើតកម្មវិធីបង្ហាញដល់សិស្ស និស្សិត និងទេសចរ ស្តីពីជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន តាមរយៈទស្សនីយភាព រាំបុរាណ ប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ ផលិតកម្ម សិប្បកម្ម និងទិដ្ឋភាពពិសេសរបស់មេឌិយ៉ាដ្ឋានសំបូរព្រៃគុក។

ផ្នែកទី៧

ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា ១៨ .-

- ការគ្រប់គ្រងទេសភាពនៅមេឌិយ៉ាដ្ឋានក្នុងតំបន់ទាំង៣ អ.ជ.ស.ត. ត្រូវ
- គ្រប់គ្រងទឹក ព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ដើម្បីថែរក្សា ការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងបង្កើនជីវចម្រុះ ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន
 - ការពារនិងបង្កើនតម្លៃទេសភាពធម្មជាតិនិងវប្បធម៌
 - បញ្ជូលទៅក្នុងផែនការនិងសកម្មភាពនៃការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងមេឌិយ៉ាដ្ឋាននូវគោលនយោបាយ និងទិសដៅសម្រាប់ចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទេសភាព
 - ហាមដាច់ខាតរាល់ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មគ្រប់រូបភាពក្នុងតំបន់ស្នួលនិងតំបន់ទ្រទ្រង់។

មាត្រា ១៩ .-

- ក្នុងតំបន់ស្នួល អ.ជ.ស.ត. ត្រូវ
- ថែរក្សាទឹក ដីព្រៃឈើ គ្រូបង្រៀនដាំឡើងវិញនូវព្រៃឈើធម្មជាតិ
 - ថែទាំ ដាំដើមឈើនៅជុំវិញប្រាសាទ និងយកចេញដើមឈើដែលប៉ះពាល់ដល់សេវាភាព ឬ អាចបង្ហាញដល់ទេសចរសំណង់បុរាណ
 - រៀបចំបង្ហាញសភាពដើមពិតនៃបុរាណវិទ្យា ដោយរៀបចំទេសភាពឱ្យមានលក្ខណៈសិរីស្រប តាមបុរាណវិទ្យា

- ចាត់ចែងរៀបចំទេសភាពនៅជុំវិញប្រាសាទ តាមប្លង់គោលនៃគម្រោងរៀបចំអភិរក្សនិងអភិវឌ្ឍតំបន់មានប្រាសាទ។

មាត្រា ២០ .-

ក្នុងតំបន់ទ្រទាប់និងតំបន់រណប អ.ជ.ស.ត. ត្រូវ៖

- បង្កើនស្ថានភាពជីវិតនិងផ្លូវលំតាមផងព្រៃ
- អនុវត្តកម្មវិធីដាំដើមឈើ ដែលមានលក្ខណៈនៅក្នុងតំបន់
- រក្សានិងបង្កើតឱ្យមានតំបន់ព្រៃទ្រទាប់ ដោយរៀបចំដាំដើមឈើឡើងវិញ
- ការពារលើកស្ទួយតម្លៃទេសភាពតាមរយៈការបង្កើតសកម្មភាព បរិស្ថាន កសិកម្ម និងការរៀបចំផែនដី។

មាត្រា ២១ .-

ការចាត់ចែងទឹកនៅមេណាយដ្ឋានក្នុងតំបន់ការពារទាំង៣ អ.ជ.ស.ត. ត្រូវ៖

- ជួសជុលកែលម្អដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃធាតុសាស្ត្របុរាណនិងចាត់ចែងរបបគ្រប់គ្រងទឹកតាមសំណង់ធាតុសាស្ត្រថ្មី ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព
- ជៀសវាងការប្រើប្រាស់វិទ្យុនិងរចនាសម្ព័ន្ធថ្មីដែលអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សំណល់បុរាណ។

មាត្រា ២២ .-

ក្នុងតំបន់ទាំង៣ អ.ជ.ស.ត. ត្រូវ៖

- ថែរក្សាប្រព័ន្ធធាតុសាស្ត្របុរាណដែលមានស្រាប់និងបរិស្ថានជុំវិញ
- សិក្សានិងកេលទូកាតក្នុងការស្តារដើម្បីឱ្យដំណើរការឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធធាតុសាស្ត្របុរាណ
- លើកតម្រូវផែនការស្តារប្រព័ន្ធធាតុសាស្ត្រតូចៗ សម្រាប់បម្រើឱ្យការអភិវឌ្ឍកសិកម្មទេសចរណ៍ និងរក្សាលំនឹងនិងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងអាជ្ញាធរផែនដីក្នុងករណីចាំបាច់។

មាត្រា ២៣ .-

ក្នុងតំបន់រណប អ.ជ.ស.ត. អាចអនុញ្ញាតឱ្យអភិវឌ្ឍធាតុសាស្ត្រតូចៗ ដើម្បីបង្កើនផលិតផលកសិកម្មនិងការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់របស់ម្ចាស់នៅទីនោះ ដោយមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាននិងបុរាណវត្ថុ។

**ផ្នែកទី៦
ប្រជានុស**

មាត្រា ២៤ .-

អ.ជ.ស.ត. ត្រូវ៖

- ផ្តល់អាទិភាពការងារដល់ប្រជាជនក្នុងមេណាយដ្ឋាន ដើម្បីចូលរួមចំណែកថែរក្សានិងលើកកម្ពស់មេណាយដ្ឋាន
- តាមដានការប្រែប្រួលនៃកំណើននិងកម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ដើម្បីជំរុញការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈជូនប្រជាជននៅក្នុងមេណាយដ្ឋានប្រាសាទសំបូរព្រៃត្រកូល។

មាត្រា ២៥ .-

កែលម្អផ្លូវចេញ ចូលសម្រាប់អ្នករស់នៅក្នុងតំបន់នោះ ដោយរៀបរាប់ការបំពេញការងារដោយផ្ទាល់។

មាត្រា ២៦ .-

ក្នុងតំបន់ស្នួល អ.ជ.ស.ក. មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យមានការបង្កើតនិងពង្រីកភូមិ ព្រមទាំងទីប្រជុំជន។

មាត្រា ២៧ .-

ក្នុងតំបន់ទ្រទាប់៖

- រក្សាទុកភូមិបុរាណ
- មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យមានការបង្កើតនិងពង្រីកភូមិ ព្រមទាំងទីប្រជុំជន
- ផ្តល់អាទិភាពដល់អ្នករស់នៅក្នុងមេឃាយដោយឱ្យច្បាប់អនុញ្ញាតប្រកបមុខរបរតូចតាចជាលក្ខណៈគ្រួសារ
- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួល ជួយជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាជនឱ្យបង្កបង្កើនផលកសិកម្ម ការចិញ្ចឹមសត្វជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងបង្កើតមុខរបរ ដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ។

មាត្រា ២៨ .-

ក្នុងតំបន់ណាប អ.ជ.ស.ក. ត្រូវរក្សាទុកមុខរបរនិងការប្រើប្រាស់តាមប្រពៃណីខ្មែរដើម្បី វាលស្មៅ ត្រពាំង និងបឹងប្លា។

**ផ្នែកទី៧
ឧត្តរពេកម**

មាត្រា ២៩ .-

- ក្នុងតំបន់ស្នួលនិងតំបន់ទ្រទាប់ អ.ជ.ស.ក. ត្រូវ៖
- រក្សាទុកសហគមន៍សាសនាដែលមាន ហើយថែទាំវត្តអារាមចាស់ៗ
- ហាមកសាងវត្តថ្មីឬទីតាំងសាសនាផ្សេងៗ ក្រៅពីសំណង់ដែលមានស្រាប់។

មាត្រា ៣០ .-

ក្នុងតំបន់ណាប ការបង្កើតវត្តថ្មីនៅតាមភូមិធានា ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់។

**ផ្នែកទី៨
សិប្បកម្មនិងសេវាកម្ម**

មាត្រា ៣១ .-

អ.ជ.ស.ក. មិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗក្នុងតំបន់ស្នួល លើកលែងតែសិប្បកម្មនិងសេវាកម្មទ្រង់ទ្រាយតូចៗដែលមានលក្ខណៈប្រពៃណី បម្រើឱ្យការអភិរក្សកសិកម្មនិងទេសចរណ៍របស់ប្រជាជនដែលមានទីលំនៅស្រាប់នៅក្នុងតំបន់នោះ។

អ.ជ.ស.ក. ត្រូវគ្រប់គ្រងឱ្យបានត្រឹមត្រូវរាល់សំណល់រឹងនិងរាវបង្កើតឡើងដោយសិប្បកម្មនិងសេវាកម្ម។

មាត្រា ២២ .-

ក្នុងតំបន់ស្នួលនិងតំបន់ទ្រទ្រង់ ៣.៩.២០.៣. ត្រូវកំណត់ទីតាំង ទំហំ និងចំនួនតុបលក់វត្ថុទាំងឡាយ ឱ្យមានគុណភាពនិងរក្សាតម្លៃមេណាយដ្ឋាន។

មាត្រា ២៣ .-

- ក្នុងតំបន់ទ្រទ្រង់និងតំបន់លោប ៣.៩.២០.៣. ត្រូវ៖
- ជំរុញបង្កើនរោងចក្រសិប្បកម្មនៅក្នុងភូមិដែលមានស្រាប់ឬក្នុងមណ្ឌលទទួលទេសចរ
- ជំរុញសិប្បកម្មតូចៗនិងការផលិតវត្ថុអនុស្សាវរីយ៍។

ផ្នែកទី៩
បណ្តាញចរន្តអគ្គិសនី

មាត្រា ៣៤ .-

- ក្នុងតំបន់ទាំង៣ ៣.៩.២០.៣. ត្រូវ៖
- អនុញ្ញាតឱ្យដាក់បណ្តាញចរន្តអគ្គិសនី ដែលផ្តល់ដល់មូលដ្ឋាននោះ ដោយរក្សាសេរីភាពភាព មេណាយដ្ឋាន
- គ្រប់គ្រងរាល់ការតុបតែងរឿងបំប្លែងនិងការរៀបចំពិធីផ្សេងៗក្នុងមេណាយដ្ឋាន ដោយត្រូវអនុវត្តតាម លក្ខណៈបច្ចេកទេស។

ផ្នែកទី១០
ការទាក់ទាញទេសចរណ៍ចំពោះបរិវេណ

មាត្រា ៣៥ .-

ក្នុងតំបន់ទាំង៣ ៣.៩.២០.៣. ត្រូវផ្តើមអនុវត្តកម្មវិធី ដើម្បីឱ្យមានការទាក់ទាញអារម្មណ៍ប្រជាជន មូលដ្ឋាន និងទស្សនិកជនចំពោះសារៈសំខាន់នៃយតិភក្សាវប្បធម៌ និងចំពោះបញ្ហាបរិស្ថាន។

មាត្រា ៣៦ .-

- ក្នុងតំបន់ស្នួល ៣.៩.២០.៣. ត្រូវ៖
- កំណត់ទីតាំងនិងរៀបចំតុបលក់វត្ថុអនុស្សាវរីយ៍តាមចេតនាបថខ្មែរ
- កំណត់ទីតាំងនិងរៀបចំ ឱ្យមានបង្គន់អនាម័យ ចុងសម្រាមឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស។

ផ្នែកទី១១
ការបណ្តុះបណ្តាលមនុស្សធានាមនុស្ស

មាត្រា ៣៧ .-

- ៣.៩.២០.៣. ត្រូវ៖
- បណ្តុះបណ្តាលម្នាក់ៗនាគ្រាសម្រាប់ការដ្ឋានកំណាយនិងការងារអភិរក្ស
- សហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលមនុស្សទូទៅទេសចរ ឱ្យមេណាយដ្ឋាន បុគ្គលិកថែទាំ។

- សហការជាមួយស្ថាប័ន អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីជំនាញគ្រប់កម្រិត
- ផ្តល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយបុគ្គលណាមួយ ស្ថាប័ន អង្គការ អ្នកអភិរក្ស និងអ្នកប្រកបរបរវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗ ទៀតក្នុងផ្នែកចាត់ចែងនិងគ្រប់គ្រងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌
- យកចិត្តទុកដាក់ដល់ប្រជាជនក្នុងតំបន់ដើម្បីរក្សានិរន្តរភាពក្នុងការការពារនិងការអភិវឌ្ឍ
- លើកទឹកចិត្តនិងបណ្តុះបណ្តាលប្រជាជនឱ្យមានមុខជំនាញទូទៅ ក្នុងផ្នែកកសិកម្ម បរិស្ថាន និង ទេសចរណ៍។

**ផ្នែកទី១២
ការអភិវឌ្ឍ**

មាត្រា៣៨ .-

- រាល់កិច្ចអភិវឌ្ឍមេណាយដ្ឋានសំបូរព្រៃតុកក្នុងតំបន់ទាំង៣ អ.ជ.ស.ព. ត្រូវ៖
- រៀបចំនីតិក្រមសម្រាប់លិខិតនិងអនុម័តគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់មេណាយដ្ឋានសំបូរព្រៃតុក
 - រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍត្រូវគិតគូររ៉ែផលប៉ះពាល់ សម្បត្តិវប្បធម៌ បរិស្ថានធម្មជាតិ និងសង្គមឲ្យនៅ កម្រិតទាបបំផុត
 - ធ្វើកំណាយបុគ្គលណាមួយដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យសម្រាប់សិក្សាវិភាគនិងចងក្រងឯកសារ មុននឹង ចាប់ផ្តើមដំណើរការអភិវឌ្ឍ។

មាត្រា៣៩ .-

ការអភិវឌ្ឍក្នុងតំបន់ស្នូលត្រូវហាមឃាត់ លើកលែងតែការអភិវឌ្ឍណាដែលមានសារប្រយោជន៍សម្រាប់ ការអភិរក្ស និងការលើកតម្កៃនៃមេណាយដ្ឋានសំបូរព្រៃតុក ដែលធ្វើឡើងដោយ អ.ជ.ស.ព.។

ការអភិវឌ្ឍក្នុងតំបន់ទ្រទាប់ ត្រូវហាមឃាត់ លើកលែងតែការអភិវឌ្ឍណាដែលមានសារប្រយោជន៍ សម្រាប់អភិរក្ស ទេសចរណ៍ និងការលើកតម្កៃនៃមេណាយដ្ឋានបុគ្គលណាមួយសម្រាប់ថែរក្សាទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី របស់ប្រជាជននៅតំបន់នោះ។

ការអភិវឌ្ឍក្នុងតំបន់រណប អ.ជ.ស.ព. ត្រូវកំណត់ប្លង់គោលនិងប្លង់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីឱ្យស្របតាម បទដ្ឋានបច្ចេកទេសនិងគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា៤០ .-

រាល់ការសាងសង់សំណង់ក្នុងតំបន់មេណាយដ្ឋានសំបូរព្រៃតុក ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ពី អ.ជ.ស.ព. និងត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិទូទៅនៃកម្មវិធីសំណង់ជាធរមាន។

**ជំពូកទី៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា៤១ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៤២ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យ នេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។ *ស*

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៧

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមហត្ថលេខា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ស
ឃឿន សុគុណ

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានស្រីទូសក
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ឧទ្ធកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធកាល័យសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវទេសឯករដ្ឋមន្ត្រី
- ដុំចមក្រោយ
- ភ្នាក់ងារ
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

